

طهران

جناب نورمحمد خان عليه بهاء الله الابهي

هو الله

ای بنده الهی نامه مختصر اللفظ و مفصل المعانی شما قرائت شد لهذا مختصر نیز جواب داده میشود

سؤال از لا تجمع الضدّان فی الخوان نموده بودید ضدّان مراد اطعمه و اغذیه غیر موافقه با یکدیگر است ولی تعیینش مشروط بطبّ قدیم و جدید نفرمودند مقصود اینست که اگر دو طعام متضادّ با یکدیگر در سفره واحد حاضر تناولش جایز نه و این بحسب امزجه و ضعف و قوای معده است مثلاً در مزاج ضعیف دو غذای ثقیل یا دو طعام بارد و یا دو نوع حار موافق نیاید و یا آنکه طبیعت نفسی دو نوع از طعام مخصوصی را تحمّل نتواند و یا دو نوع طعام که سبب سنگینی یکدیگر شود جمع جمیع اینها جایز نه و تعیینش راجع باطبّا است هر چه را اطبّا بجهت هر نفسی جمعش را جایز ندانند ضدّان باشند و همچنین سؤال از برزخ بین عالم جسمانی و عالم روحانی نموده بودید که بین جماد و نبات و بین نبات و حیوان برزخی زمانی موجود آیا بهمچنین برزخی زمانی ما بین عالم جسمانی و عالم روحانی بعد از صعود موجود است یا نه بدان که روح مقدّس از زمان و مکانست برزخش نیز روحانیست و مجرد از عالم امکانی و علیک التّحیه و التّناء ع ع

[یادداشت]

۱ اشاره به آیه‌ای از لوح طَبّ از حضرت بهاء‌الله. ←

این سند از www.bahai.org/fa/legal کپی‌خانیته شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.